

ÚVODNÍK →

KÁZÁNÍ → 2

BAPTISTICKÉ ČASOPISY → 6

ZE SVĚTA BAPTISTŮ

Rezoluce koncilu EBF → 7

Vánoční poselství EBF → 9

ÚVAHA O VÁNOCÍCH → 11

VÁNOČNÍ PÍSNĚ → 12

VÁNOČNÍ GLOSA

Očima vánočníma → 15

ZE SBORŮ → 17

VÁNOČNÍ POVÍDKA

Vánoční kapr → 18

KOMIKS

Barny a jeho kamarádi → 21

VÁNOCE V CHEBU → 22

VÁNOČNÍ POZDRAV

PŘEDSEDY VV BJB → 23

EDITORIAL

☪
KDO JSOU
BAPTISTÉ?
☪

Č T Ě T E

ČASOPIS
CHELČICKÝ
časopis nábožensko výchovný
Roční předplatné 1 korunu.
KRÁL. VINOHRADY,
NÁMĚSTÍ KRÁLE JIŘÍHO 84.
Dopřítě si listkem o ukázk. čísle.

Tiskem J. Linhartů (V. Borák a spol.) v Praze.

Milí bratři, milé sestry,
k vánočním svátkům, ve kterých si připomínáme naplnění Boží lásky ke všem lidem v Kristově narození, je pro vás připraveno malé překvapení. Je jím vánoční číslo Zpravodaje, jako dárek a poděkování za vaši čtenářskou věrnost a podporu. V tomto vydání se hned několika články věnujeme vánoční tematice. Především článkem *Doba vánoč je dobou radostí* si připomínáme autorské psaní nedávno zesnulého kazatele Vlastimila Pospíšila. Vyprávění hrdiny Manuela ze seriálu *Haló? Bože?* tentokrát střídá povídka *Vánoční kapr*, z EBF se necháváme oslovit *Vánočním poselstvím* Tonyho Pecka a Vánocům se rovněž věnuje glosa Štěpána Křivánka nazvaná *Vánočníma očima*. Kdo by si chtěl v době svátků zanotovat či naučit se nějakou novou píseň, nalezne uvnitř čísla dvojstránku s *vánočními písněmi*. V tomto čísle se ještě vracíme ke koncilu EBF v Jerevanu a jeho rezolucím, a rovněž nechybí kázání s aktuální tematikou Adventu. Pokojné a radostné prožití svátků oslavujících narození Ježíše Krista přeje

redakce

Izajáš 65, 17–25

17 „Hle, já stvořím nová nebesa a novou zemi. Věci minulé nebudou připomínány, nevstoupí na mysl.

18 Veselte se, jásejte stále a stále nad tím, co stvořím. Hle, já stvořím Jeruzalém k jáсотu a jeho lid k veselí.

19 I já budu nad Jeruzalémem jásat a veselit se ze svého lidu. Nikdy víc už nebude v něm slyšet pláč ani křik.

20 Nikdy už tam nebude dítě, které zemře v několika dnech, ani stařec, který by se nedožil plnosti věku, protože bude mladíkem, kdo zemře ve stu letech. Ale hříšník, byť stoletý, bude zlořečen.

21 Vystavějí domy a usadí se v nich, vysázejí vinice a budou jíst jejich plody.

22 Nebudou stavět, aby se tam usadil jiný, nebudou sázet, aby z toho jedl jiný. Dny mého lidu budou jako dny stromu. Co svýma rukama vytvoří, to moji vyvolení sami spotřebují.

23 Nebudou se namáhat nadarmo a nebudou rodit pro náhlý zánik, neboť jsou potomstvem těch, kdo byli Hospodinem požehnáni, oni i jejich potomci.

24 Dříve než zavolají, já odpovím; budou ještě mluvit a já je už vyslyším.

25 Vlk a beránek se budou pást spolu a lev jako dobytče bude žrát slámu, hadu však bude potravou prach. Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře,“ praví Hospodin.

Jan 3, 23–30

23 Také Jan křtil v Aion, blízko Salim, protože tam byl dostatek vody; lidé přicházeli a dávali se křtít.

24 To bylo ještě před Janovým uvězněním.

25 Mezi učedníky Janovými a Židy došlo ke sporu o očišťování.

26 Přišli k Janovi a řekli mu: „Mistře, ten, který byl s tebou na druhém břehu Jordánu, o němž jsi vydal dobré svědectví, nyní sám křtí a všichni chodí k němu.“

27 Jan odpověděl: „Člověk si nemůže nic přisvojit, není-li mu to dáno z nebe.

28 Vy sami jste svědkové, že jsem řekl: Já nejsem Mesiáš, ale jsem vyslán jako jeho předchůdce.

29 Ženich je ten, kdo má nevěstu. Ženichův přítel, který u něho stojí a čeká na jeho rozkaz, upřímně se raduje, když uslyší ženichův hlas. A tak je má radost dovršena.

30 On musí růst, já však se menšit.

Sestry a bratři, milí přátelé v Kristu,

dnes slavíme třetí neděli adventní. Blíží se oslava narození našeho Spasitele Ježíše Krista a tak se společně zaposlouchejme do slov, která nám tuto vyhlášenou událost – přes dotek dávné biblické víry – jedinečně a docela nezaměnitelným způsobem přibližují. V našem

dnešním prvním čtení z Bible jsme zaslechli starozákonní radostný tón, který je s tím, co vyhlížíme, co čekáme, hluboce spojen. Nicméně, přiznejme si poctivě a otevřeně, že jen málo z nás – jestli vůbec někdo – tomu, co jsme v prvním čtení vyslechli, skutečně a bezmezně věří a dokáže si alespoň něco málo z krásy tohoto vidění tváří tvář naší dnešní realitě vůbec představit. Jsme ale lidem Božím, pokřtěni ve jméno Ježíše Krista, jemuž na svých cestách otevřeně důvěřujeme a spoléháme se na něj. Je potom tedy zcela na nás, abychom v tomto směru tuto nesnadnou, nelehkou prorockou zprávu nenechali bez patřičné odezvy a abychom se ji pokusili vnést do nesnadných podmínek, v nichž se ve svém životě ocitáme.

Dovolte mi tedy, abych na všechny na malou chvíli přizval k naslouchání této starozákonní písni zaslubující naplnění všech dobrých Božích záměrů a darů, všemu zlému navzdory, aby to, co Hospodin zaslubuje, bezprostředně proniklo do všech našich smyslů, do morku našich kostí, do celého našeho vědomí a svědomí, do našeho nejvlastnějšího nitra, do našeho srdce. Ať do nás vroste tato zvěst v plnosti přes všechny naše pochybnosti a naši malověrnost.

Toto praví Hospodin:
„Hle já stvořím nová nebesa a novou zemi, nový Jeruzalém k jáсотu a jeho lid k veselí.“

Nebesa a země budou jásat, neboť nikdy víc už nebude slyšet pláč a křik. Nikdy už tam nebude dítě, které zemře v několika dnech. Nikdy tam nebude dítě ani dospělý, který nebude mít co do úst.

Nikdy už tam nebude lid terorizován jiným národem. Nikde už nebude člověk bez přístřeší a domova.

Nebesa a země budou jásat, neboť nebude starce, který by se nedožil plnosti věků či by žil na hranici chudoby a bez jakéhokoli zájmu druhých.

Nebesa a země budou jásat, neboť nebude lid, který bude vyhnán ze svých domovů. Ti, kdo vystavějí domy, se v nich také usadí. Vysázejí vinice a budou jíst jejich plody. Silnější nebudou vládnout slabším. Vlk a beránek se budou pást pospolu a lev jako dobytek žrát slámu. Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkaženost na celé mé svaté hoře.

Nebesa a země budou jásat, neboť nade vším novým bude bdít sám Hospodin. Hospodin sám bude na stráž. Bude jako matka, která když k ní budou volat slabí, nemocní a nemohoucí, dříve než začnou mluvit, ona je už vyslyší a bude vědět, o co prosí, co se komu nedostává. A nikdo nebude ponechán sám sobě a opuštěn.

„Sto roků v šachtě žil, sto roků rubal jsem uhlí, svaly mi v železo ztuhly“ ... „za kousek lásky šel bych světa kraj, šel bosý a s hlavou odkrytou“ ... „jak lvové bijem o mříže, jak lvové v kleci jati, my bychom vzhůru k nebesům, a jsme zde s zemí spjati.“

Není to nakonec jen všechno výmysl a neuskutečnitelná představa básníkovy? Sto roků někdo, kdo rube uhlí? Sto jedna let se dožil včera Kirk Douglas, americký herec, a ten sotva má železné

svaly a rubal uhlí. No, pár lidí sice chodí bosých po městě, ale ne za láskou.

Neříkal jsem vám od začátku, že je to nade vše naše chápání? Nad to, co si dokážeme představit? I nad naši sílu, víru a naději? Není to tak, že tu propadáme pocitu dané osudovosti a neměnnosti? Tak snad nakonec zbývají jen ti básníci. Vždyť, co všechno se dočteme ve starozákonním Izajáši! Není to jen výplod prorocké fantazie? Slabá útěcha pro nás věřící?

Ta slova plná Boží krásy a nádhery ... „a všechno bude nové“ ... To přece není možné!

Krásná básníková múza, fantazie, která ve skutečnosti je bezmocná vůči kruté realitě, hojné nespravedlnosti, všudypřítomné bolesti, hrůzného teroru dnes i v budoucnu. Opět nemám nic proti krásné poezii, která život obohacuje.

V čase adventu, věřím, však získáváme nové Boží zmocnění a Boží pomoc, která spočívá mimo nás. Smíme se jí chápat jako odpovědi evangelia na svoji slabost a malověrnost, na svoji soběstačnost a na svůj cynismus, který už na nic nového nečeká a ani čekat nedokáže. Nebo na chvíle, kdy si už nevíme rady a jsme u konce se silami. Smíme ji přijmout, protože je odpovědí evangelia na náš dosavadní život.

A tak se musím omluvit starozákonnímu autorovi těchto slov. Vždyť koná, co se od něj očekává. Zve nás k poznání Boží všemohoucnosti, volá nás k osvobo-

zení od naší sebestřednosti do svobody uvědomění si, kolik že jsme promarnili času. Volá nás k možnosti částečného uzdravení světa, k jeho pokoji, k prokázání milosrdenství a slitování.

Náhle však do tohoto světa plného lyrické poezie vstupuje v evangeliu jakoby nezvaná osoba – Jan Křtitel. Jeho hlavním a jediným motem je: „Čiňte pokání!“ – „Uvědomte si, v jakém nebezpečí pokrytectví žijete a změňte se.“ Jeho slovo je plné přísného varování a soudu.

V Janově evangeliu Jan Křtitel ztělesňuje, dá se říci, to nejlepší a nejzazší z požadavků Tóry. Na evangelijní scéně se dokonce objevuje před samotným Ježíšem. V adventním vyprávění hraje klíčovou roli. Přichází první se svým urgentním voláním a požadavky na změnu hříšníka. Nepřináší však rozměr oné ježíšovské novosti – toho nového, osvobodivého přístupu Boha k člověku. Když přichází Ježíš, Jan okamžitě rozpoznává, že se objevuje ten, jenž dokonale plní Boží vůli. V odpovědi svým učedníkům bez jakýchkoli okolků přiznává Ježíši roli Mesiáše. „On musí růst, já však se menšit.“

Tak tady to máme. Vyslechli jsme poetickou výzvu k překonání vlastní omezenosti, tak mocnou ve své nádhěře slov a představě nových věcí, jež přijdou. Co k nim dodat? Jsme schopni s touto velkou izajášovskou vizí na této zemi něco kromě očekávání udělat? Řekli bychom, že moc ne. Ale co tedy máme konat v čase vyhlížení a očekávání věcí budoucích?

Jedna možná odpověď by byla – od zmiňované velké vize se posunout k těm menším úkolům. Vezměme si na pomoc postoj Janův. Jestliže Jan v sobě zahrnoval požadavky, které jsou Ježíšovým příchodem překonány, vezměme advent obdobně. Tedy pojměme jej jako cestu a směřování ve významu růst/menšit se. Umenšovat to, co je staré a překonané Ježíšovým příchodem. Všelijaké staré zlozvyky a vše co ničí život nás i druhých, aby tak to nové získávalo mezi námi prostor a mohlo v moci Ježíšově v našem středu růst.

Zkrátka:

- umenšovat vše, co je sebestředné, aby mohl růst život v plnosti a sdílení
- umenšovat, vše co ohrožuje život, aby byl dán životodárný prostor ke slitování a velkorysosti
- umenšovat co je falešné, nepravdivé a pravdu předstírající, aby mohla růst životodárná pravda v našem životě a společnosti
- umenšovat nenávisť a odcizení, aby mohlo růst uzdravení a odpuštění v síle Kristově, která je nakonec jediným platným a pravým zdrojem života.

Advent ústí v řadu velkých zaslíbení. V mezích mezi Ježíšovým dalším příchodem tu nicméně zůstává celá řada každodenních úkolů, věcí, které smíme a máme konat, které si žádá náš čas

a naše doba, naše společnost a náš svět. Hospodin splní svá zaslíbení. Na nás zůstává rozhodnout se, jakým směrem se vydáme. Jestli rovinou kristovské lásky vstříc k lidem a celému stvoření, nebo se zacyklíme do ubíjející se smyčky nenávisť, s níž bohužel máme tak dlouhodobou zkušenost.

Advent – to nejsou ruce složené v klíně, ale čas bohatého obdarování, poznávání, sblížení mnohdy dlouholetých nepřátel, znovuoobnovení vzájemných vztahů a přijímání se. Očekávejme – zatímco si budme vědomi růstu pravdy evangelia Kristovy lásky, sdílení, slitování, naděje na uzdravení a odpuštění. To je to, co již nyní má být mezi námi nové.

Ať dary evangelia v Kristu nám darované, rostou mezi námi. Advent po nás žádá konkrétní díl našeho přičinění se. Přičinění se – jak o růst odvahy víry v Boží všemohoucnost tak každodenní službu umenšování se. Poslyšme proto ještě jednou v odvaze víry slova Hospodina zaslíbení.

„Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu.“

Takové nechtě jsou Vánoce. Tak zní evangelium!

*Walter Brueggemann
(přeložil a kontextově upravil
Ladislav Mečkovský)*

Církev je církví jen tehdy, když je tu pro druhé.

Dietrich Bonhoeffer

MATEŘÍDOUŠKA

VYDÁVÁ DĚTSKÝ DOMOV CHELČICKÉHO PODHOŘANÝ NAD VLTAVOU
REDIGUJE JAN NOVOTNÝ

Dětský Domov Chelčický —

Foto Jan Novotný

Naši noví hosté — malí uprchlíci.

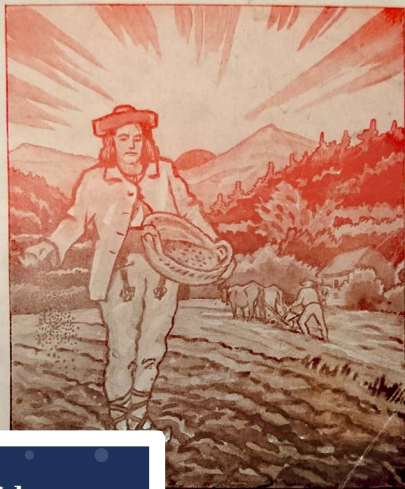
Napsali jsme v posledním čísle mírného ročníku, že i přes nás D. D. Ch. převalila se v září, říjnu a listopadu 1938 „válečná“ litice. 30. září 1938 obrátil se list dějin našeho národa k nové kapitole. Čtyři evropské velmoci se dohodly, že přidělí území, obydlená německou většinou, říši německé. A tak z rána 1. října 1938 postaveno bylo Československo před tragickou volbou: buď přijmí tento diktát Evropy anebo se vzdá k zasloucení boji proti všem. O polednách pak bylo rozhodnuto. Ústavní záměre dosli k přesvědčení, že hravný odpor by přivodil marné krevoprolí a nové strašné oslabení národa a že je lé-

pe udusovat národ při životě, než dáti mu vykřísnet bez naděje na vítězství.

Posunutím hranic nastal hromadný útek z postumpného pohraničí. Statisíce našich hranicářů zanechalo ve svých doavadních hvalitích veskerou svúj majetek a trozem uprchl. Štěbore spouti nutný útluk byla práce starci.

ROZSIEVAČ

KREŠŤANSKÝ OBRÁZKOVÝ KALENĎÁŘ

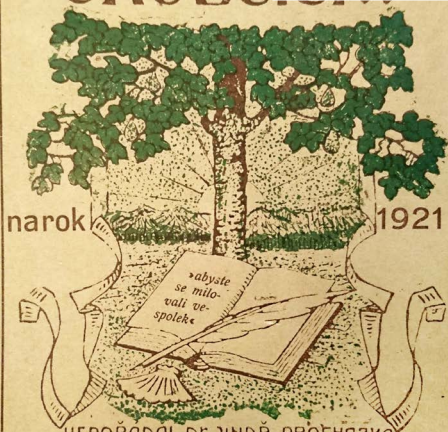

po narození Krista Pána
1922.
ROČNÍK IX.
V BRATISLAVĚ.

NAKLADATEL SKÝ SPOLEK, ÚČASTNÍK NAŠLA SLOVENSKEJ KRIŠŤANSKÉJ A PASTORÁČKÉJ. Cena Kč 6 50.

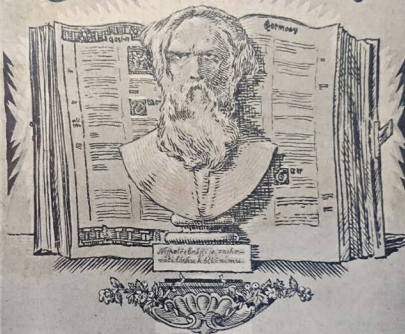
V příštím čísle pokračujeme v pojednání o baptistických časopisech. Budeme se věnovat časopisu Slova pro život vycházejícím v letech 1948–1950.

RODINNÝ
kalendář českých
CHELČICKÝ

narok
1921
aby jste se milovali ve společnosti
USPOŘÁDAL DĚJ. JINDŘ. PROCHÁZKA
VYDALA BRATRSKÁ JEDNOTA CHELČICKÉHO
Ročník 2. Cena 9 Kč.

RODINNÝ
ČESKOSLOVENSKÝ
CHELČICKÝ

NA ROK 1923
USPOŘÁDAL DĚJ. J. S. K. V.
VYDALA BRATRSKÁ JEDNOTA CHELČICKÉHO
ROČNÍK 4
CENA 6 50 Kč

Rezoluce EBF k protiteroristické legislativě a náboženské svobodě

Koncil Evropské baptistické federace na svém setkání v Jerevanu v Arménii, ve dnech 20.–23. září 2017:

— **odsuzuje** a vyjadřuje politování nad vzestupem terorismu, ve kterém se násilí ospravedlňuje náboženským přesvědčením;

— **soucíí** a vyjadřuje solidaritu s lidmi i jednotlivci, které skutky terorismu hluboce zasáhly;

— **věří**, že ti, kdo se zapojují do teroristických činů, jsou muži a ženy, kteří také byli stvořeni k Božímu obrazu a jsou Bohem milováni. Jsou však motivováni myšlením, které není v souladu s Božím láskyplným záměrem pro lidstvo;

— **vází si** a podporuje potřebu vlád chránit své občany tím, že budou rozvíjet strategie boje proti terorismu;

— **uznává** a respektuje náboženskou rozmanitost v našich společnostech a znovu potvrzuje základní přesvědčení baptistů o nutnosti náboženské svobody a svobody vyznání pro všechny;

— **vyjadřuje** jménem našich jednot obavu, že současná protiteroristická legislativa v různých zemích má nezamýšlené avšak negativní dopady na menšinové náboženské skupiny, včetně některých zavedených církví, jejichž výsledkem je závažná diskriminace;

— **vybízí** vlády k ochraně principů náboženské svobody a vyznání při tvorbě protiteroristických strategií, tak aby nestály v cestě dobře zavedeným zvyklostem různých skupin věřících, kteří usilují působit jen pozitivně ve svých společnostech;

— **nadále povzbuzuje** své členské jednoty a partnery, aby byli muži a ženami Božími, kteří pracují a modlí se za pokoj tam kde jsou, a za dobro a mou drost svých vedoucích představitelů, v souladu s Jeremjášovou výzvou:

Usilujte o pokoj toho města, do něhož jsem vás přestěhoval...

Jeremjáš 29,7

Rezoluce EBF k situaci v Iráku

Koncil Evropské baptistické federace na svém setkání v Jerevanu v Arménii, ve dnech 20.–23. září 2017:

— **truchlí** nad tragickou situací, ve které se důsledkem násilí posledních let nacházejí všichni lidé v Iráku;

— **rozpoznává** historický a trvalý význam křesťanské církve v Iráku, která je zde přítomna od prvního století a je součástí základních pilířů iráckého obyvatelstva;

— **raduje se** z věrnosti iráckých křesťanů, kteří v zemi zůstali, i těch, kteří se za složitých okolností vracejí, aby v Iráku

neutuchaly křesťanské bohoslužby, svědectví a služba církve; *Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy! On nás potěšuje v každém soužení, abychom i my mohli těšit ty, kteří jsou v jakékoli tísní, tou útěchou, jaké se nám samým dostává od Boha...*

(2. Korintským 1,3–4)

— **naléhá** na iráckou vládu, aby vynaložila veškeré úsilí k obnově základní infrastruktury silnic, budov a dodávek elektřiny a vody ve zničených oblastech, tak aby se rozptýlené rodiny mohly vrátit a zapojit se do obnovy irácké společnosti;

— **vyzývá** mezinárodní agentury a nevládní organizace, aby se také zapojily konkrétními kroky do obnovy země, ve které je v některých místech až 90 % zničených budov a zařízení, tak aby se křesťané a další lidé mohli navrátit do svých původních obydlí;

— **slibuje**, že se bude nadále modlit za sílu a odvalu iráckých bratří a sester v Kristu, kteří se snaží znovu vybudovat své životy a životy svých zničených obcí;

— **volá** církev po celém světě, aby se připojila k vytrvalé modlitbě za irácké křesťany a vybízela iráckou vládu k dodržování náboženské svobody pro veškeré obyvatelstvo své země.

Rezoluce EBF k náboženské svobodě v Rusku

V návaznosti na rezoluci Světového svazu baptistů, která vzešla ze setkání v Bangkoku v Thajsku ve dnech 5.–7. července 2017, koncil Evropské baptistické federace na svém setkání v Jerevanu v Arménii ve dnech 20.–23. září 2017:

— **znovu potvrzuje** historicky danou angažovanost baptistů v záležitosti náboženské svobody, kterou považuje za dar od Boha pro všechny lidi; dále potvrzuje, že stejný závazek k náboženské svobodě je zakotven v článku 18 Všeobecné deklarace lidských práv OSN, jíž je Ruská federace signatářem;

— **poukazuje** s velkou obavou na vydání nedávné legislativy, kterou se omezuje hlásání evangelia a misijní práce menších náboženských skupin, což vede k zhoršení náboženské svobody v Rusku;

— **vyjadřuje** politování nad uplatňováním tohoto zákona, kterým jsou Svědkové Jehovovi stavěni mimo zákon, označováni za „extremistickou skupinu“ a je vyvíjeno úsilí ke kriminalizaci jejich bohoslužeb;

— **poukazuje** s obavou na skutečnost, že během posledního roku byli v Rusku kvůli novým zákonům omezujícím náboženskou svobodu zatčeni nebo museli platit pokutu někteří baptisté i jiní křesťané;

— **vyzdvihuje** reakci Ruského svazu evangelikálních křesťanů-baptistů, který se postavil za princip náboženské svobody pro všechny, dokonce i pro ty, od nichž se hluboce liší, jako jsou napří-

klad Svědkové Jehovovi, a který nad tímto porušováním „svobody svědomí desetitisíců občanů Ruské federace, hlásících se k učení Svědků Jehovových“ vyjádřil prezidentu Putinovi svou „hlubokou obavu“;

— **naléhá** na prezidenta, vládu a soudní moc v Ruské federaci, aby byla obnovena náboženská práva všech lidí, zvláště Svědků Jehovových, včetně těch, kteří již stojí před soudem;

— **potvrzuje** právo všech náboženských skupin v Rusku, zvláště náboženských

menšin, na svou existenci z hlediska práva a na svobodu shromažďování k bohoslužbám, jak je uvedeno v ústavě Ruské federace a v článku 18 Všeobecné deklarace lidských práv OSN.

Zdroj:

<http://www.ebf.org/council-resolutions>
www.bjb.cz

Rezoluci o manželství jsme se věnovali zvláště ve Zpravodaji 4/2017.

-lkuc-

ZE SVĚTA BAPTISTŮ → Vánoční poselství EBF

V Bibli je Egypt mocným symbolem osvobození Božího lidu z otroctví a cesty do zaslíbené země. Toto líčení události je známé jako Exodus (vyjití z Egypta). Egypt má své místo i ve vánočním příběhu. Josefova rodina uprchla s narozeným Ježíšem do Egypta, aby unikla vražednému záměru krále Heroda. Podle tradice mohl Ježíš v Egyptě strávit své první měsíce nebo dokonce i roky. Role Egypta je proto v příběhu Božího lidu obojím, je místem jak osvobození

od útlaku tak útočištěm před pronásledováním.

Minulý měsíc jsem spolu s Jenni Entrican, předsedkyní EBF, Egypt navštívil a s ním i početné město Káhiru, které je s populací 22 milionů lidí třetím největším městem na světě. Setkali jsme se s egyptskými protestanty, kteří si připomínali protestantskou reformaci. S dalšími protestantskými představiteli z Evropy a Blízkého Východu jsme navštívili koptského papeže Tawadra II. a také ministra vlády pro náboženské záležitosti. Pro Jenni i pro mě, spolu s prezidentem BWA Paulem Msizou, bylo ctí být součástí malé skupiny, která měla dvouhodinovou schůzku s egyptskou hlavou státu, prezidentem Sisi. Sdílel nám své přesvědčení, že Egypt by měl být i nadále „útočištěm“ pro lidi všech náboženství a že všichni by měli užívat toho, co nazval „rovnocenným občanstvím.“ Jen o týden později toto přesvědčení, které

je tak blízko našemu baptistickému chápaní náboženské svobody pro všechny, prošlo zkouškou ohněm díky strašlivému teroristickému útoku na mešitu v Sinai, při němž bylo zabito velké množství lidí.

Spolu s dalšími protestantskými představiteli jsme také navštívili některé sbory Egyptské baptistické konvence. Uprostřed chudoby a mnoha dalších těžkostí naše sbory v Egyptě rostou. Muži a ženy objevují svobodu, která vychází z poznání Ježíše Krista jako Pána a Spasitele. V jedné čtvrti města, kde se zpracovávají některé druhy odpadků, jsme našli novou budovu baptistického sboru, která je blízko dokončení. Nabízí místo k bohoslužbám, je centrem pro zdravotní péči, nabízí program pro gramotnost dospělých a je v ní předškolní zařízení pro malé děti. Boží osvobozující moc je opět možno spatřit v tom, že se Ježíš „rodí“ a přebývá v srdcích a životech lidí, kteří zde žijí.

Taková setkání považuji za skutečně inspirativní pro svůj vlastní život a službu. Ukazují mi na pravý význam Vánoc – na *Immanuele* – Boha s námi, Boha se svým lidem, ať je kdekoli ve světě, Boha

Kazatel před budovou kostela ve „čtvrti odpadků“ na okraji Káhiry v Egyptě

v Kristu, aby zachránil a osvobodil nyní a navždy.

Jménem týmu a personálu EBF přeji v tomto vánočním čase všem našim členským jednotám a svazům i jejich sborům radost z příchodu Krista a modlím se za ujištění Božího vedení v novém roce 2018.

Tony Peck, původem ze Skotska, je od roku 2004 generálním tajemníkem Evropské baptistické federace. Jako tajemník EBF cestuje po zemích Evropy, střední Asie i Předního východu s péčí o místní baptistické jednoty. Téma jemu zvláště blízké je náboženská svoboda. Než se stal tajemníkem EBF, působil jako baptistický kazatel a tajemník baptistické asociace v Yorkshire v Anglii a také jako učitel na teologickém semináři.

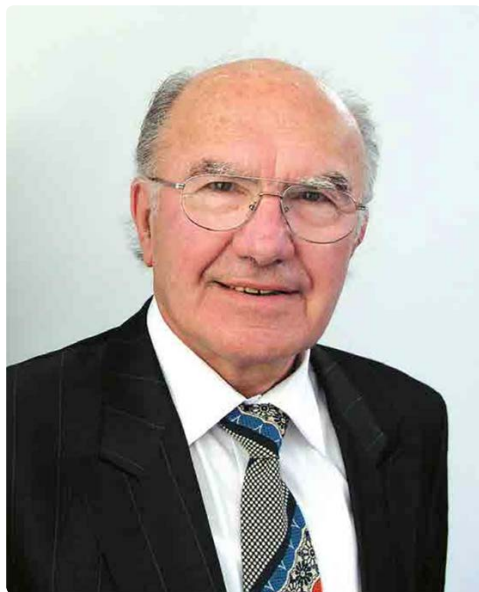

Kdo se nejvíce těší na Vánoce? Jsou to děti, ale i rodiče, prarodiče, zkrátka každý čeká nějaký dárek nebo pozdrav od přátel, ale z těch tří generací mají největší radost děti. Vánoce jsou svátky očekávání, obdarovávání a to obdarovávání je vzájemné.

Vzpomínám na Vánoce, které jsem prožil asi ve čtyřech letech, když jsem chodil do nedělní školy, ještě na Faustynově v Polsku. Všechny děti od nejmenších po největší musely říkat na Štědrý večer při bohoslužbách básničky. Protože jsem přišel pro básničku jako poslední, zbyla pro mne ta nejdlejší báseň, ale byla nejkrásnější. Kdybych přišel mezi prvními dětmi, jistě bych si ji nevybral, ale já již neměl z čeho vybírat. Básničku mne naučila máma. Na Štědrý večer nezůstával doma nikdo z dětí, ani z dospělých. Na co jsme se my jako děti těšily, byly dárky. Ale než jsme je dostali, museli jsme odříkat básničky a já jsem měl báseň téměř na celou stránku. Poprvé jsem ve svém kratičkém životě slyšel na svůj „přednes“ před vánočním stromkem potlesk maminek a tatíneků. Dostal jsem dva dárky – potlesk a sáček dobrot.

Mou největší vánoční radostí, bylo setkání s Tím, který se narodil v Betlémě. Setkávám se s Ním den co den, On je původ mé radosti. Ale i fyzicky jsem dvakrát navštívil Betlém – místo narození Pána pánů a Krále králů. Bylo to pro mne něco, co se nedá popsat.

Ale to setkání již vyjadřuje prorok slovy: „A ty, Betléme efratský, ačkoli jsi

nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je od pradávna, ode dnů věčných“ (Micheáš 5, 1). On je Boží *dar* nad všechny dary, který nám byl poslán z nebe. Nad setkání s Ježíšem Kristem není žádný jiný dar.

Vánoce, to je Boží *dar* lidstvu. A křesťané tento Boží *dar* musejí nabízet lidem, aby měli radost. Tu největší radost, jakou může člověk v životě mít. V Ježíši Kristu k nám přichází Bůh a dává nám dar života, dává nám sám sebe.

Milí přátelé, přeji vám, abyste se v pokore srdce mohli každý den radovat z toho, čím vás Pán Bůh obdaroval a také z toho, jaké vás stvořil.

Vlastimil Pospíšil (1931–2017)

Rozséváč 12/2016, str. 3

Čtyři adventní svíce

(Wir sagen euch an den lieben Advent - Maria Ferschl / Richard R. Klein)

The musical score is written for piano and voice. It consists of two systems of music. The first system starts with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef. The lyrics are written below the melody. The second system starts with a double bar line and a repeat sign. The melody continues in the treble clef, and the piano accompaniment continues in the bass clef. The lyrics continue below the melody. The chords are indicated above the notes.

1. Už za - svi - tla za - se v tmách všedních dní zář pr - vní sví - ce ad - ven -
Teď sna - žme se pé - či o to jen mít jak ce - stu Pá - ně při - pra -

8
tní
vit.
Ref: Kře - sťa - né sly - šte co dnes zní k nám blí - zko blí - zko je Pán.

1. Už zasvitla zase v tmách všedních dní
zář první svíce adventní.
Teď snažme se péči o to jen mít,
jak cestu Páně připravit.	3. Už zasvitla zase v tmách všedních dní
zář třetí svíce adventní.
Ať dobrotu šíří též každý z nás
tam, kde ji spálil krutý mráz.
R: Křesťané, slyšte, co dnes zní k nám:
blízko, blízko je Pán.	R: Křesťané, slyšte, co dnes zní k nám:
blízko, blízko je Pán.
2. Už zasvitla zase v tmách všedních dní
zář druhé svíce adventní.
Jít za lidmi s láskou - to je náš cíl.
Kéž by nás Bůh v tom posilnil.	4. Už zasvitla zase v tmách všedních dní
zář čtvrté svíce adventní.
Pán určitě přijde! Proč se tmy bát?
Nech svoje světlo vstříc mu plát.
R: Křesťané, slyšte, co dnes zní k nám:
blízko, blízko je Pán.	R: Křesťané, slyšte, co dnes zní k nám:
blízko, blízko je Pán.

Ej, Panenka

Moderato

Ej Pa - nen - ka pře - mi - lé - ho Sy - na nám po - ro - di - la,
ob - vi - nu - vši do je - sli - ček níz - kých jej po - lo - ži - la,

The first system of the musical score is in G major (one sharp) and 4/4 time. It features a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line begins with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The piano accompaniment consists of a steady eighth-note bass line and a treble line with chords. The system concludes with a repeat sign and a fermata over the final note.

řkouc: "Ny - nej, mé dě - tát - ko, ny - nej, pa - cho - lát - ko,"

The second system continues the piece in the same key and time signature. The vocal line starts with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The piano accompaniment maintains the same rhythmic pattern. The system ends with a repeat sign and a fermata.

s ním se tě - ši - la, tak mu zpí - va - la.

The third system concludes the piece. The vocal line begins with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The piano accompaniment continues with the same accompaniment. The system ends with a repeat sign and a fermata.

2. Volek, oslek na něho dýchají, tak mu říkají:
„Král náš, Pán náš leží mezi námi,“ tak mu říkají.
Těž i jiná hovádka, rozličná ptáčátka jeho chválí, velebí.

VE STÁJI NA SLÁMĚ
AWAY IN A MANGER

americká (19. stol.)

nápěv: Wiliam J. Kirkpatrick (1838–1921)

text: 1. a 2. strofa Wiliam J. Kirkpatrick (1838–1921)

3. strofa John Thomas McFarland (1851–1913)

český text: Petr M. Lutka

Mírně

F Dmi D7 Gmi

1. Ve stá - ji na slá - mě svou hla - vu sklá - ní, jen
1. A - way in a man - ger, no crib for a bed, the

C7 F Bb C7

jes - lič - ky chu - dé to Dí - tě chrá - ní; a
lit - tle Lord Je - sus laid down His sweet head: The

F Dmi D7 Gmi

hvěz - dy na ne - bi se dí - vat bě - ží, kde
stars in the bright sky looked down where he lay; the

C7 F Bb C F

v jes - lích jak v lo - ži Pán Je - žíš le - ží.
lit - tle Lord Je - sus a - sleep on the hay.

2. Jak dobytek bučí,
Dítě se budí,
je tiché, bez pláče,
i když mráz studí.
Můj Pane Ježíši,
sem shlédni dolů,
se mnou do svítání
tu zůstaň spolu.

2. The cattle are lowing,
the Baby awakes,
but little Lord Jesus,
no crying he makes;
I love Thee, Lord Jesus!
Look down from the sky,
and stay by my cradle
till morning is nigh.

3. Buď blízko nás, Kriste,
a zůstaň s námi,
my tebou chcem navždy
být milováni.
Všem drahým svým dětem
dej požehnání,
ať v nebi žít s tebou
nám nic nebrání.

3. Be near me, Lord Jesus,
I ask Thee to stay
close by me forever,
and love me I pray;
bless all the dear children
in Thy tender care,
and fit us for heaven
to live with Thee there.

Čas vánoční bývá pro většinu lidí v našem kulturním prostředí časem výjimečným, na který se, každý svým způsobem, dobře, dlouho a pečlivě připravují. I vyslovení neznabozi (s výjimkou Svědků Jehovových) mívají pro vánoční čas slabost. Asi proto, že člověk podvědomě touží po kráse a harmonii, a to nejen kolem sebe, ale i ve svých vztazích s ostatními a konečně i ve své duši. Toužíme po dobru a ryzí lásce, která by alespoň na chvíli nebo na pár dní naplnila náš život.

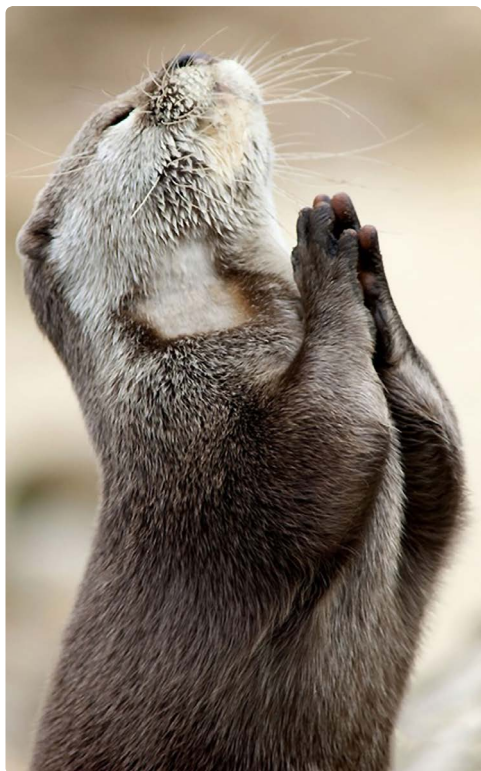
Toužíme prožít, ať skrytě a nepřiznane nebo dětsky upřímně, už tady a dnes,

jaké je to v nebi. A Vánoce se staly vhodnou příležitostí pokusit se svůj sen uskutečnit. Ale právě v tom bývá ono pověstné čertovo kopýtko. Říká se, že cesta do pekla bývá dlážděna dobrými úmysly a že s vaničkou lze vylít i dítě. Když my lidé něco vezmeme iniciativně do ruky, s dobrým úmyslem uskutečnit dobrou věc, většinou to nemívá dobré konce.

A tak všechny ty naše přepečlivé vánoční přípravy, to shánění, uklízení, zdobení, vaření, pečení, kupování, balení a schovávání, mají posloužit tomu, aby se letošní Vánoce opravdu povedly. Možná, že si někdy ani neuvědomujeme, jak moc nás to celé pohlcuje a že při tom všem starání nám může to podstatné uniknout. A když po Vánocích uklízíme hromady potrhaných vánočních papírů a zbytky ze slavnostní tabule, může nás překvapit pocit, že to vlastně žádné nebe na zemi nebylo.

Ani nemohlo být. Pokud se náš sen a naše touhy redukovaly na pouhé vánoční rekvizity, tak povrchní a prázdné, jak nám je vnucuje na Vánocích parazitující vypočítavý marketing luxusních obchodů, hypermarketů i prostých stánkařů, pak není možné zažít žádné nebe na zemi.

My starší si ještě dobře vzpomínáme na doznívající propagandu komunistického režimu padesátých let, která slibovala nebe na zemi po svém a pro vyvolené společenské třídy. Ze slibů zůstaly trosky rozpadajícího se rozvinu-

darinky bez fronty, stejně jako dostupné nahrávky populárních západních skupin dnes nikoho neohromí. Zavalila nás přemíra kvalitního i nekvalitního zboží z celého světa, ale ani nadbytek hmotných statků nám nepřinesl možnost prožívat nebe na zemi.

Když pak hledáčkem našich fotoaparátů kolem sebe hledáme nějaké nosné vánoční téma, pak zoufale zjišťujeme, jak je náš svět přeplněn prázdnými a bezcennými vánočními kýči, které již dávno beznadějně přeznačily původní vánoční poselství. Zatímco celá Amerika je bez sebe v očekávání příjezdu Santa Clause se sobím spřežením a nemůže se dočkat, až zaslechne jeho: „Hou, hou, hou“, u nás jsou „in“ přeplněná náměstí, osvětlená vietnamskými ledkami, nábožně naslouchající ukřičeným rockovým koncertům populárních lokálních zpěváků. I mažoretky zde mají svá vánoční vystoupení.

tého socialismu osmdesátých let, tisíce zničených životů v komunistických lágrech, duchovní vyprahlost a morální zmrzačení několika generací.

Pro většinu emigrantů, kteří tehdy ilegálně opouštěli „socialistickou vlast“, byl vysněným nebem na zemi západní svět, zejména Západní Německo a Amerika. Okouzlení kapitalistickým Západem a zejména jeho zbožím, byli ale i ti, kteří zde zůstali, komunisty nevyjímaje.

Kapitalismus, který k nám v devadesátých letech přišel, nám však nebe na zemi nepřinesl. Nedostupné věci a zboží ztratily na přitažlivosti. Banány a man-

A tak si možná ani nevšimneme, že jsme s vaničkou starého a nepotřebného vylili i *Dítě*. Dláždíme si cestu ke kráse a harmonii dobrými úmysly, ale nebe na zemi to není.

A přitom by stačilo tak málo, udělat úrok stranou, maličko přivřít oči, nastavit clonu všemu, co je tohoto světa, zaostřit na nekonečno, nastavit čas na hodnotu věčnosti a zaposlouchat se do prosté vánoční zvěsti...

Štěpán Krivánek
Fotografické glosy

• **Misijní odbor BJB:** Milí bratři a sestry, s radostí vám oznamuji, že došel finanční dar z Československé baptistické konvence v Kanadě na podporu našich misijních projektů. Částka ve výši 247 072 Kč je určena na pravidelné i nepravidelné misijní projekty sborů: letní tábory s výukou angličtiny (English Campy); příměstské tábory (City Campy); podpora misijních komunitních aktivit; podpora kontaktních služeb (sportovní, hudební aktivity); výuka angličtiny; zájmové kroužky apod. Sboru mohou své žádosti o podporu svých misijních projektů posílat průběžně od 1. 1. 2018 na adresu předsedy MO Pavla Novosada p.novosad@gmail.com. V žádosti je potřeba uvést stručně na co se prostředky žádají, spolu s vyčíslením finančních nákladů, které hradí sbor a financí, které jsou požadovány z daru Konvence. Výše podpory od Misijního odboru může být maximálně do 50 % celkových nákladů na projekt. Rada MO, popřípadě u vyšších částek pak VV, rozhodne o udělení dotace. Jen připomínám, že od všech sborů, které obdrží tuto dotaci, bude požadována stručná zpráva (polovina A4, nejlépe v češtině i angličtině) na co peníze použijí. Tuto zprávu bude nutno odeslat do 10. června 2018 do kanceláře VV sestře Ivetě Procházkové. Všechny zprávy pak budou odeslány na výroční zasedání Československé baptistické konvence, které proběhne v červenci 2018. Po skončení vašich podporovaných aktivit budete požádáni ještě o jednu stručnou zprávu, kde bude uvedeno zhodnocení vaší akce, popřípadě doplněno

nějakou fotografií z ní. S přáním Božího požehnání vašich misijních snah, Pavel Novosad.

• **Volby kazatele:** Sbor BJB v Brništi si v listopadu tohoto roku zvolil nového kazatele, jímž se stal bratr Jiří Šimek, dosud misijní pracovník Evangelické církve metodistické v Jablonném v Podještědí. Bratru přejeme do služby mnoho Boží síly, moudrosti a požehnání.

• **Úmrtí:** Pán života a smrti si k sobě na věčnost odvolal bratra Jiřího Dedecia, dlouholetého člena sboru v Brně. Jiří Dedecius byl spolupracovníkem rozhlasové misie Trans World Radio a stál v době komunistické totality u mnoha zvukových nahrávek pěveckého sboru Jas i dalších hudebních skupin. Po revoluci byl jedním ze zakládajících členů TWR-ČR. Jeho tichá a obětavá služba byla nesena živou vírou v Pána Ježíše Krista. Rozloučení s bratrem Jiřím Dedeciem proběhlo v pátek 22. 12. 2017 ve 14.00 hodin v Církvi bratrské v Českém Těšíně.

• **Úmrtí:** Dne 20. 12. 2017 odešel do věčné radosti Boží, kazatel evangelia a služebník Kristův, bratr František Hrůza. Skonal pokojně ve věku 83 let. Rozloučení proběhne 27. 12. 2017 od 13 hodin v Mírovém kostele CČH v Lovosicích. Kazatel František Hrůza se narodil v rumunském Banátu. Po 2. světové válce se spolu s dalšími reemigranty přestěhoval do Čech. Později prožil povolání do služby slovem, absolvoval dálkový teologický seminář BJB a působil jako kazatel ve sborech v Chebu a Žatci.

-lkuc-

Dnes jsem se probudil brzy, ještě byla tma, kterou celou noc rušila jen záhadná blikající barevná světýlka nad hladinou. Rychle jsem pohlédl na moji Šupinku, která se tiše vznášela vedle mě a ještě podřimovala.

Snad se jí zdálo o našem krásném domově, kde jsme spolu vyrostli a kde jsme se poznali. Naše namlouvání bylo překrásné, byl jsem celý bez sebe, když jsem ji potkal, a byla to, jak se mezi námi kapry říká, láska na první pohled.

Byli jsme všude spolu a plánovali jsme si krásnou budoucnost. Náš rybník byl veliký a kolem břehu bylo mnoho nádherných zákoutí, ze kterých by se určitě dalo vybrat místočko pro šťastný domov. Už jsme se domlouvali, že jakmile přechkáme tuto zimu, hned na jaře založíme rodinu.

To jsme ještě netušili, jak krutě do našich plánů zasáhnou události, které spustil nevídaný přírodní úkaz. Jednoho podzimního dne náhle z ničeho nic začala klesat hladina našeho rybníka. Bylo to tak rychlé, že jsme po několika hodinách zůstali překvapeni v nejhlubším místě rybníka, ze kterého nyní byla směšně malá louže. Bylo nás tam stovky, možná že i tisíce. Sousedé z blízkých vrbinek i docela neznámí obyvatelé z protějšího břehu. Zmocnila se nás panika, protože jsme nevěděli, co s námi bude.

Úzkostlivě jsme se s mojí Šupinkou drželi pohromadě a tolik jsme se báli, aby nás něco nerozdělilo. Velký asi čtyřkilový kapr, který si rád nechal říkat Učitel, shromáždil kolem sebe davy kaprů a začal kázat o tom, že se přiblížila poslední kapří hodina a že se nás brzy zmocní strašní tvorové, kterým říkáme NERYBY.

NERYBY jsou obludně velcí tvorové, kteří žijí na březích našeho rybníka, mají strašlivé obrovské ploutve a používají mocná nerybí kouzla.

Sám učitel se dvakrát dostal do zajetí NERYBY. Její kouzlo byla neodolatelná voňavá a lahodná kulička, kterou když ryba spolkne, nikdy nemůže udržet v žaludku, ale velkou rychlostí vyletí zpět do pusu a tam způsobí strašnou bolest, která rybu táhne na břeh. Ať se snažíte, jak můžete, kouzlo je tak mocné, že zcela vyčerpání skončíte v ploutvích NERYBY.

Tenkrát Učitel slyšel, jak NERYBA povídá: „Budou z nich pěkní vánoční kapři.“ A tak jsme se začali bát, protože jsme nevěděli, co to znamená být vánočním kaprem, ale tušili jsme, že to bude cosi neblahého.

„Už je to tady!“, volal Učitel, „budeme vánočními kapry. Modlete se k Velké Rybě, ať nás zachrání!“ A davy našich sousedů se začaly společně modlit s poslední nadějí na vysvobození z budoucích útrap. Byla to modlitba beze slov, jen bylo vidět tisíce kapřích úst, jak se naprázdno otevírají a zavírají v nekonečném volání...

Ale konec našeho štěstí byl neodvratný a kouzla NERYB strašlivá. Na břehu našeho rybníka jsme spatřili velké množství NERYB, které mocnými kouzly nabíraly naše dobré sousedy po pěti i deseti z našeho hejna. Se Šupinkou jsme se na sebe zoufale dívali a čekali, až na nás přijde řada. Náhle nás oba i s pár dalšími mocné

kouzlo uchopilo a vyzdvihlo do neuvěřitelné výše, krátce jsme letěli vzduchem a pak jsme dopadli na jakési dlouhé kouzlo, které nás vezlo výš a výš a pak jsme zas padali dolů, hluboko, do jakési malé a těsné místnosti plné vody a dalších kaprů.

Bylo nás tam už tak moc, že jsme skorem už ani dýchat nemohli. Pak se nad námi prudce zavřelo nebe, něco zacvaklo a slyšeli jsme jak jedna NERYBA povídá: „Hotovo! Transport připraven k odjezdu.“

Tak jsme se dozvěděli, že jsme se dostali do nějakého transportu, ale kam jedeme, to jsme nikdo netušili. Někteří staří kapři vzpomínali, že v mládí jeli také v jednom transportu, a tehdy byli přivezeni do našeho krásného rybníka. A jiní z toho hned vyvozovali, že to jistě bude pro nás šťastný transport a že se určitě dostaneme do rybníka ještě krásnějšího, v pravdě rajskeho. Někteří se začali radovat a těšit, jak to bude krásné. Byli ale i tací, kteří malovali rybího čerta na zeď. My se Šupinkou jsme se snažili držet při sobě, abychom se jeden druhému neztratili.

Cesta byla dlouhá a vysilující. Dusili jsme se nedostatkem vzduchu, jen občas se k nám dostala vzduchová bublinka, kterými byla naše temná místnost spoře zásobena.

Rajský rybník nás nečekal. Dostali jsme se do dalších místností, kde jsme byli ve velkých množstvích drženi dlouhou dobu. Byla to zlá doba, vzpomínali jsme na náš krásný rybník, na jeho nádherné bahnitě dno, na spoustu zákoutí a skrýší, kde jsme si mohli užívat soukromí. V našem vězení, tak jsme tomu začali říkat, o žádném soukromí nemohla být ani řeč. Bylo nás tam tolik, že jsme neustále jeden na druhého naráželi, bolestně se otloukali a bylo to k nevydržení. Snažil jsem se chránit moji milovanou Šupinku, jak to šlo a byl jí neustále po boku. Nedostávali jsme nic jíst a byli jsme vyhladovělí a tak slabí...

Pak se mezi námi začala šířit poplašná zpráva o dalších transportech. Už jsme si nic pěkného nenamlouvali. Věděli jsme, že to může být ještě horší. A taky že ano. Nakonec posledním transportem jsme se ocitli v této maličké nádrži, kde jsme dnešní noc přenocovali. Začíná nový den a my netušíme, co dobrého či zlého nám přinese. Drží nás se Šupinkou jediná myšlenka: zůstat spolu až do konce, ať bude jakýkoliv.

Na hladině vidíme, že pomalu svítá a že okolí začíná ožívat. Kolem naší kádě se objevují různé NERYBY. Některé velké, jiné staré a některé docela malé, asi jsou to NEPULCI. Prohlížíjí si nás, pak některá NERYBA na někoho z nás ukáže a mocné kouzlo toho nešťastníka vytáhne ven. Co ho asi venku čeká? Bojíme se a ještě více se tiskneme k sobě. Šupinko, nikdy tě neopustím, šeptám ji hodně z blízka, aby to nikdo neslyšel. Mám tě moc ráda, šeptá Šupinka a její oči jsou moc smutné, tak smutné, že mi to srdce utrhne.

Náhle se nad nás nakloní jedna stará NERYBA a ukáže na Šupinku. Ta je vzápětí mocným kouzlem vyzdvížena nahoru. Žalem mi snad pukne srdce... A vzápětí na mě ukáže jeden malý NEPULEC a i já jsem zdvihán do výše. Moje poslední kapří hodinka nastala...

Z té výše vidím velký dřevěný pult plný kapří krve a na něm... ó Velká Rybo!... na něm bojuje z posledních sil o život moje Šupinka. Obrovská NERYBA ji drží červenými ploutvemi a ptá se té staré NERYBY:

„Zabít?“

„Zabít!“, říká ta stará a ještě stačím koutkem oka zahlédnout, jak moji ubohou Šupinku několikrát surově udeří do hlavy nějakým dřevěným kouzlem. Kapičky rudé krve se rozstříknou po okolí a potřísni šaty okolostojících NERYB. Štítivě si je otírají bílými papírovými kapesníčky. Šupinka přestává bojovat a já padám do jakéhosi tvrdého kouzla, které mi ošklivě odřelo hřbetní ploutev. Křičel bych bolestí, ale na vzduchu stejně není nic slyšet. Jen jak se NERYBA ptá:

„Zabít?“

Ano, ať mě zabijí, přeji si, bez Šupinky pro mě život už nemá žádnou cenu. Ale ten malý NEPULEC zakroučí hlavou, že ne, že mě chce živého.

NERYBA mě hodí do nějakého modrého kouzla, kde se nedá vůbec dýchat. Visím hlavou dolů a přes ústa se mi lepí odporně modré kouzlo. Myslím, že se asi udusím.

Proberu se kdesi v jiné místnosti, konečně ve vodě. Místnost není velká, ale voda je příšerně teplá a páchne nějakou chemikálií. Je to hrozné. Občas se nad hladinu nakloní ten NEPULEC a štouchá do mě, že nevím kam se strachy schovat.

S NEPUCEM občas přijde i NERYBA a dohadují se o mě. NERYBA mě chce zabít, ale NEPULEC pláče, že mě nedá. Radši, kdyby mě zabili, abych měl tohoto trápení konec, myslím si a přeji si, ať už to všechno skončí. NEPULEC nechce a povídá něco o Milosrdenství. To asi bude něco ještě strašnějšího, než zabití, které jsem viděl ráno. Stará NERYBA brblá, ale nakonec souhlasí. Že prý když jsou ty Vánoce...

Strachy umírám, když mě opět zvedají do výše a dávají do toho odporného modrého kouzla. Opět se dlouho dusím, až ztrácím vědomí.

Probouzím se na břehu řeky, když mě NEPULEC drží oběma ploutvema a povídá: „Vánoční kapříku, daruji ti život. Žij!“ a hází mě do řeky.

Voda je chladná, ale proud je dravý a přemáhá mě. Ještě několikrát zahlédnu NERYBU a NEPULECE, kteří stojí na břehu, dívají se za mnou. Proud se mnou cloumá a unáší mě dál a dál. Nemám sílu mu vzdorovat, narážím na ostré kameny a větve v korytě řeky. Způsobují mi strašlivé rány... krvácím a slábnu... Nemám už ani sílu udržet se a plavat vzpřímeně. Ležím na boku, dravá voda si se mnou pohrává, jak se jí zachce a vše kolem mě se vzdaluje někam daleko...

Tak, tohle je to jejich Milosrdenství..., blesklo mi hlavou a pak se všechno začíná pomalu propadat do hluboké tmy vánoční noci...

Štěpán Křivánek

BARNY A JEHO KAMARÁDI

Odesílatel:

Tímto objednávám zaslání
zdarma ks vytištěného
Zpravodaje baptistických sborů v ČR
na výše uvedenou adresu.

AudioEngineering

Tomáš Černík

Antala Staška 382/33

Cheb

3 5 0 0 2

Lavička pokrytá sněhem

vánoční rozjímání

24.12.2017 v 15 hodin

*program dětí * vánoční hra * písničky * koledy*

Sbor Bratrské jednoty baptistů v Chebu, Libušina 4

OBJEDNÁVKA

TYTIŠTĚNÉHO ZPRAVODAJE BAPTISTICKÝCH SBORŮ V ČR

Drazí čtenáři našeho Zpravodaje, naše čtenářská obec je již velmi široká. Přesto se některým bratřím a sestrám, kteří touží po nových číslech, Zpravodaje nedostává. Jsou čtenáři, kteří nemají přístup k internetu nebo vlastní e-mail. Proto jsme se rozhodli zasílat takovým čtenářům náš tištěný Zpravodaj zdarma. Přijali jsme nabídku tiskárny, která bude Zpravodaj pro potřebné čtenáře tisknout. Na její adresu můžete posílat tento lístek s adresou, na kterou má být zaslán.

Zároveň prosíme naše čtenáře a ochotné dárce, aby tisk a distribuci Zpravodaje potřebným čtenářům podpořili svými dary na konto č.:

2801308960/2010

Jménem všech potřebných čtenářů děkujeme za vaše dary.
Ať vám Pán Bůh žehná.

zde odstříhnout

„To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.“

J 1,5

„V něm sviťte jako hvězdy, které osvěcují svět, držte se slova života.“

Fp 2,15–16a

Milí bratři a milé sestry, srdečně vás zdravím v této době vánočních svátků a blížícího se přelomu roku. Dovolte mi krátké zamyšlení k povzbuzení naší víry.

Žijeme v době velkých paradoxů. Na jednu stranu se máme opravdu dobře. Z Boží milosti prožíváme v naší zemi pokoj, životní úroveň stoupá, nezaměstnanost klesá, z lidského pohledu si opravdu nemáme na co stěžovat. Jen být více vděční Pánu Bohu.

Na druhou stranu je naše společnost „rozhádaná“, vnitřně rozdělená. Jakoby se neměla čeho chytit. Každý má ten svůj „správný“ názor. Zpochybňují se po staletí přijímané hodnoty, zvykli jsme si na relativizování pravdy. Vlastně mnoho lidí už ani pravdu nehledá, hledají spíše prožitek, žijeme přece v „post-faktické době“. Nakolik se nám to světské dostává do církve, ať každý posoudí sám.

Z duchovního pohledu tento svět bloudí. Opustil svého Stvořitele, Boha, milujícího Otce. A možná někdy bloudíme i my.

Díky Bohu za světlo, které nám poslal ve svém Synu, Pánu Ježíši Kristu, narozeném pro nás v Betlémě, ukřižovaném za nás na Golgatě. Toto světlo svítí v temnotě světa a tma nemá moc ho pohltnit.

Uprostřed nepokojného světa se radujeme z živé naděje, kterou máme v Pánu Ježíši, Vládcí pokoje. Radujeme se, že nás skrze svou smrt a vzkříšení vysvobodil z moci tmy a že smíme žít v jeho světle. Kéž to světlo, které zazářilo v Kristu, osvěcuje i naše srdce a vede nás dál. Kéž nám ukazuje i na naše hříchy a selhání, abychom je mohli vyznávat a z Boží milosti opouštět.

Ten druhý uvedený verš je pro nás výzvou, abychom v tomto světě svítili jako hvězdy, které osvěcují svět. Navzdory tomu, že si lidé zamilovali více tmu, než světlo. Budme tedy cele oddáni službě Kristova evangelia, držme se věrně slova života. Prosme, abychom obstáli, a to na prvním místě v Božích očích. Prosme, aby Pán ze své milosti skrze naši službu v novém roce přidal i do našich sborů nové lidi, zachráněné pro věčnost.

Milí bratři, milé sestry, přeji nám všem Boží milost, ochranu a vedení do nového roku 2018.

*V Kristově lásce váš Pavel Coufal
(předseda VV BJB)*

Pokud není Kristus mou hlavou pak nejsem ani Jeho tělem, pokud řídí chod mého života kdokoliv či cokoliv jiného, pak nejsem Jeho. Byť by to i byla církevní organizace. Smysluplná funkce těla vyžaduje řízení hlavy a ne kolena. Pokud v církvi nejsou všichni jen sourozenci, kteří mají jednoho Otce v nebi, či je to pak církev?

— Drahoslava Dobrkovská

*Hvězdy nad Betlémem
Nad Betlémem víc než jindy hvězdy září dnes,
jenom jedna hvězda na Krále králů ukazuje,
ji mudrci spatřili oné noci.
Celé nebe i vesmír se raduje.
Ona hvězda přináší nám zvěst,
co Pán Bůh kdys v ráji člověku slíbil,
oné noci v Betlémě naplnil.
Ten od věků zaslíbený Král,
chudým dítětem se stal.
Oné noci v Betlémě v jeslích spal,
zimou se chvěl,
člověk mu své přístřeší odepřel.*

*Bůh, co Adamovi, Evě v ráji zaslíbil,
před zraky pastýřů andělů v Betlémě naplnil.
To Dítě lidem pokoj přináší,
kdo Ho přijal, toho Duch svatý k Bohu unáší.
Kdo své srdce Betlémskému Dítěti otevře,
byť vichřice smrti burácela, přece nezemře.
On, Boží Syn, lidem spásu, pokoj nese.
Za betlémský DIV Andělé oslavovali Pána Boha:
„Sláva Bohu na výsosti,
pokoj lidem na zemi.“
On, zaslíbený Boží Syn,
přišel zbavit lidstvo vin,
lidské nemoci vzal na sebe.
Na kříži lidem připravil cestu do nebe.*

Vlastimil Pospíšil